

at sætte de paagældendes Indkomst i Bejret uden i Birkeligheden at have noget som helst Datum for, at der er Grund til at sætte dem i Bejret. Naar hertil kommer det Forslag, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds og jeg have stillet under Nr. 26 om, at Selvangivelse ikke behøver at være særlig specificeret med Hensyn til Angivelsen af, fra hvilke Kilder den skattepligtige har sin Indkomst, og hvori hans Formue bestaar, tror jeg, Ulemperne ved den tvungne Selvangivelse, om de end ikke helt bortfalde, dog blive saa væsentligt modificerede, at man med mindre Betænkelighed kan gaa til Lovforslagets Bestemmelser derom.

Jeg har hermed nævnt de Hovedpunkter, som vore Vædringsforslag sigte paa, Hovedpunkter, paa hvilke vi jo ganske vist næppe ere i Overensstemmelse med Udvalgets Betragtning. De øvrige Forslag, som vi have stillet, ere af langt mindre indgribende Natur, og de ere i Birkeligheden stillede ud fra det givne Grundlag, tilsigte kun at gøre de enkelte Bestemmelser klarere, hensigtsmæssigere, lempeligere, lemfældigere, efter Omstændighederne. Jeg skal ganske kort gennemgaa dem. Vædringsforslagene Nr. 4—6 tilsigte kun at give lidt mere udtømmende og formentlig nødvendige Bestemmelser om, hvem der ere fritagne for Indkomstskat overhovedet. De enkelte Bestemmelser tror jeg, man fra Udvalgets Side ved nærmere Overvejelse vil erkende ere rigtige og hensigtsmæssige. Til § 5 er det foreslaaet, hvor der ansøres: Udbetaling af Livsforikringer, der ikke skulle betragtes som Formue, udtrykkelig at nævne den saakaldte Bonus af Livsforikring, saa at der ogsaa kommer til at gælde om den, hvad der gælder om anden Udbetaling af Livsforikring. Vædringsforslag Nr. 8 tilsigter at give en noget anden Regel med Hensyn til Livrente og Overlevelsesrente, end Udvalget har givet. Disse Bestemmelser gaa i samme Retning, man søger at give en Væmpelse for disse Indtægter, der jo delvis ere Kapitalforbrug, og her er det udtrykkelig sagt, at af skattepligtig Livrente og Overlevelsesrente betragtes en Tredjedel som Kapitalforbrug. Det er naturligvis vilkaarligt at sætte en Tredjedel, men jeg har valgt dette Tal, fordi det forekommer mig at være moderat. Jeg tror, man vilde komme Sandheden nærmere ved at sætte Halvdelen. Vædringsforslaget Nr. 9 falder sammen med et Forslag fra Udvalget, og er for saa vidt overflødig, men det have vi ikke kunnet vide, den Gang det blev stillet. Vædringsforslag Nr. 10 til § 6 tilsigter kun at fastslaa, at det ikke er tilladt at betragte som

Driftskomkostninger, der som saadanne kunne fradrages, en Families Underhold ved selve det Erhverv, den driver, eller dens Forbrug af de Varer, der staa til dens Disposition, altsaa Forbrug af, hvad Butikken indeholder o. s. v. Det maa sikkert erkendes, at Reglen i sig selv er fuldstændig korrekt. Til § 7 er der stillet forskellige Forslag, som navnlig gaa ud paa at gøre det lidt klarere og bestemtere, hvad det er for en Skattepligt, et Familieoverhoved faar, hvad den kan siges at repræsentere, og hvad der maa regnes for hans egen Indtægt. Vi have der foreslaaet, at den Indtægt af personligt Arbejde, som de øvrige Familienmedlemmer have, ikke skal medregnes, hvor de ikke naa op over det i § 8 fastsatte fri Beløb. Jeg tror ogsaa, at dette vil være i sig selv rigtigt og tillige have til Følge, at man undgaar en Omgaaelse af Loven, som ellers meget let vil finde Sted. I mange Tilfælde vil det jo stille sig saaledes, at dersom man betragter den paagældendes Søn eller Datter, som bor hjemme og har selvstændige Indtægter, som en loerende i Huset med eget Værelse o. s. v., vil man kunne paastaa, at her er en, som staa uden for Husstanden, der altsaa kan betragtes som selvstændigt Skatteobjekt og have den Fritagelse, som tilkommer saadanne efter § 8. Eller Bestemmelsen vil omgaaes paa anden Maade, og for saa vidt den ikke kan omgaaes, vil den forekomme de paagældende haard og ubillig, og det har som sagt været vort Ønske, at man skulde saa meget som muligt undgaa at fremfalde denne Følelse. Jeg tror ogsaa, at det finansielt spiller en grimme lille Rolle. Paa den anden Side have vi ment, at det ogsaa udtrykkelig burde udtales i Loven, at naar Børn, Plejebørn o. s. v. anvendes i Familien overhovedet i Stedet for Lønnet Tyende, maa deres Indtægt beregnes paa samme Maade, som om man stod over for et Lønnet Tyende, saa at altsaa den Arbejdsindtægt, de have, bør beregnes paa en tilsvarende Maade. Dette forekommer os kun at være i sig selv korrekt. Naar det i Vædringsforslaget Nr. 13 er foreslaaet at udelade Ordet „Slægtninge“, er det, fordi det forekommer os, at Lovforslagets Bestemmelse lige saa fuldt maa gælde over for andre, der ikke ere Slægtninge og ere optagne i Huset. Til § 8 om det skattefri Beløb have vi stillet to Vædringsforslag. Vi have ligesom Udvalget ment, at i Landkommunerne burde det skattefri Beløb sættes op til 500 Kr., og tillige have vi ment, at naar vi forhøjede Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt med 25 pCt., burde ogsaa de andre Sætter forhøjes med 25 pCt., og vi ere saaledes komne til 625 Kr. for Handelspladserne og